

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ;

ΙΒ.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΑ ΚΑΙ Η ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΩΝ ΜΑΣ. — ΠΩΣ ΘΕΛΟΥΝ ΤΟΝ ΜΕΛΛΟΝΤΑ ΣΥΖΥΓΟ ΤΟΥΣ. — Ο ΦΟΒΟΣ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ. — ΕΡΓΑΣΙΑ, ΠΡΟΚΟΠΗ, ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΟΜΟΝΟΙΑ. — Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΗΣ ΑΝΔΡΙΚΗΣ ΩΡΑΙΟΤΗΤΟΣ. — ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΚΙ' ΩΜΟΡΦΗ ΨΥΧΗ, ΠΑΡΑ ΩΡΑΙΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΚΑΙ ΚΑΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Η δις Κοραλία Προκοπίου, (Αθήνα), μάζ γράφει:

«Αγαπητό «Μπουκέτο»,

Σ τον ένδιαφέροντα διαγωνισμό πού προκήρυξες μού δόθηκε η έκδικαια νό σκέψη δισεδάντας τις απάντησις τών άναγνωστρων σου πώς στο έρωτάμα σου «Ποιός είνε ο ίδιος νικός σύγχρονος;» δεν μπορεί να υπάρχει άπολυτη θέση. Και τούτο γιατί πρώτα απ' όλα τα ίδιανικα τών κοριτσιών δεν είνε τα ίδια. Είνε ανάλογα δηλαδή με την κοινωνική και την οικονομική τους θέση. «Αλλά ίδιανικά έχει η μικροστούλα, άλλα ή άριστοκράτισσα, άλλα ή έργατρια. Το φύλετο ένστιχτο γιατί ένα αντρικό ταΐρι που νά συμπληρώνη με τό χαρακτήρα του η γυναίκα δεν μπορεί να διαγραφήται καθώρι στόν καθρέφτη τού ονειροπόληματος του νέου νεαρού κοριτσιού, δεν μπορεί νά υπαγορευτῇ δηλότελα από τη φυσική της φωνή, άφου άλλοι ύπολογισμοί και έπιθυμίες μεσοδαλεύουν. Μούκανες έντυπωσι πού οι περισσότερες ζητάνε δεκανίκια οικονομικά (νοικούρη, έργατρια), άλλες ήρωες μυθιστορήματος (η πιπέτα, πλατωνικούς;) και καμμιάς συνεργάτη στή ζωή και συμπλήρωμα στη σεξ. Άλλα νά κι' έγω που παρασύρουμα λίγο και μιλώ για συνεργάτη στή ζωή. Νά κι' έγω που λογικοποιώ τα έρωτα και άναγκα μιά ύποθεση που θέπρεψε νά μένη καθέρια αισθηματική, στού ίδιο μολογών, πώς δεν μπορεί νά ξεπέρασα τά σύνορα τής έποχης μας. Ανάμεσα στούς ίχυλοδάρτες, στούς ίπποτες και πατέλε λεόντες, προτιμώ μάνι συνεργάτη, ένα συμπλευτική στή ζωή κι' έναν πού μέ τά χαρακτηριστικά τά φυσικά του νά μού ύποσχεται δική μου εύχαριστης και διασώνιστη γερή και έγγυημην τήν άνθρωπουν ιεδους.

«Πλι είνε τάρα αυτά τά φυσικά χαρακτηριστικά πού προτιμώ: «Α, όχι, δεν σκέφτομαι νά σου δώσω τό πορτραίτο μου. «Ένα μάτι έξυπνο και βιολογικό πεπιεραμένο θα μένει ίδιη νά ζωτανεύω μπροστά του άν ίδιο γήγενας την προτίμηση μου. Γιατί οι προτίμησεις τών φύλων διαγράφονται αντίστροφα κι' ανάλογα τών δικών τους χαρακτηριστικών. Ο μελαχρινός άρρεση στήν άστινι, ή ύπολος στήν μικρόσωμη και αντίστροφα. Είνε κι' αυτό μιά άπατηση του παιδιού που δεν θά γεννηθή στον κόσμο γερό κι' ώρασι, δίχως μιά άντιθεση βιολογική, άμελικτη. «Έκ τών αντιθέσεων είς τήν άρμονιάν», έλεγε ό Ήράκλειτος.

Μέ άγάπη
Κοραλία Προκοπίου.

Η δις «Εξαντριών» (Αθήνα), μάζ γράφει :

«Αγαπημένο μου «Μπουκέτο»,

Δέν έρεψα τί οι σπρώχωνε κάπου-κάπου νά μάς βασανίζεις με τέτοιους είδους έρωτάματα κι' άδιάρκατα στ' άλληθεια νά ζητάς νά γυμνώσης τή φτωχή καρδιά μας, έτσι πού νά σέβλεπο, σένα τό χαριτωμένο τού σαλονιού «Μπουκέτο», στυγμές σάν παλάγκαθο και τουκουνίδα! ...

Γιαυτό τό μη προσποθήσης μάταια σε τούτες τίς γραμμές νά βρήκε τόν ίσκου έκεινου πού κάποτε θά ένωθούμε στή ζωή γιατί πάντα. Ζήτα τον κάλιο άναμεσα στούς τόσους «τήρωσες», πού έπερθαλλόντων απ' τά ωραία σου μιθιστορήματα, μά μή με κάνεις, σάν θλιμμένο παλήραστο, σάν στόν ζωγραφήσω με άδεξια προσποίηση και σεμνότυφη άξιοπρέπεια...

«Ζήτατα τήν ζωή μου είνε ζήτημα σάν υπάρχη γάμος ίδιανικός». Λοτόσο δέν πρέπει νά έξαπτεσαι... Τί σημασία έχεις σάν τίς άλλες κι' έγω δεν συμμερίζουμαι τή γνώμη σου; Μιά γνώμη κι' ή δική μου, μέσα στίς τόσες άλλες, που γρήγορα θά ξεχαστή...

«Στή σημερινή κοινωνία, μακρύσ απ' τόν ρωμανισμό, τόν έσινο σήμερα τής πραγματικότητας, ή ζωή ή δηλότελα άλλαξε. Οι γάμοι, πού αιτία τους ήταν κάποιο τρυφερό αισθημάτα, χάθηκαν σχεδόν και στή θέση του αισθημάτος ήλθε τό συμφέρον.

Ποιν λοιπού ή ίδιανισμός; Στά πλούτη ή στά φευγαλέα έρωτάσια αισθημάτα;

«Πόσες και πόσες υπάρχεις δέν ένωθηκαν σπρωχμένες απ'

τή θέρμη τής άγαπης, χωρίς νά έξετάσουν άντικειμενικά τή θέση τους. Κι' ήλθ' ή στιγμή πού έπυνθησαν απ' τό ρωμαντικό τους θένταναν...

«Τό διαζύγιο πού ήταν ώς τώρα πολυτέλεια, κατάντησε απάραιτης και κάτι τό κοινό, κι' ή «άσυμφωνα χαρακτήρων», αποτέλεσμα ψυχολόγου του γάμου, πήρε τή θέση της πλαίσια στά τόσα θέματα τής σημερινής έξιλείσης.

«Πώνι λοιπόν έπειτ' απ' αύτα θά ηθελες νά σου ζωγραφήσω τον μελλοντικό «Ρωμαίο» μου;

«Άλλοι μόνο! Γιά μένα ή γάμος δι «ιδιανικός» δέν σημειώνεται σε «έξημμενες φαντασίες», αλλά ούτε και σ' έμπνευσις... κατά παραγγελία.

«Δέν ξέρω έναν θά συμφωνήσουμε. Μά αύτή ώστόσο είνε ή φωνή μου γνώμη, μά γνώμη, πού γρήγορα θά ξεχαστή στίς τόσες άλλες...

Η δις «Εξαντρίκη».

Η δις Ισαβέλλα Καλλιέργη, μάζ γράφει:

«Αγαπητό «Μπουκέτο»,

Μού φάνεται πώς δέν ύπαρχει ωρισμένος τύπος ίδιανικού συζύγου. Οισοδήποτε άνδρας-έστω και με τήν πιό στιγμή συζύγου. Οισοδήποτε τόν πιποτένιο χαρακτήρας-ήμπορε νά φανη στά μάτια ένδισης κοριτσιού ως δι «ιδιανικός» σύζυγος.

«Οσο για τόν εύπικτερο γάμο, αυτός πρέπει νά βασίζεται πάντως έπι τής άγαπης και τής έκτιμησεως, νά στηρίζεται δέ επι τής άμοισταις υποχωρητικότητος των συζύγων, οι οποίοι θά έχουν και τήν διάστινον νά συγχωρούν μεταξύ των τά άποφευκτά μικρά έλαττώματα.

Ι' σ α έ έ λ α Κ α λ ά έ ρ γ η η.

Η δις Ελένη Κονσίδην, (Πλατανιά-Δράμας), μάζ γράφει :

«Αγαπητό «Μπουκέτο»,

Σού στέλνω τή γνώμη μου από τά σύνορα τής «Ελλάδος σχετικώς με τόν διαγωνισμό σου.

Ι' δ ε έ ω δ ή ζ σ ύ ζ υ γ ο ο :

Λογικότης, άνδρισμός, καρτερικότης είς τήν βιοπλάνη, θελόμοις και ήθικοτης ανεπρέσσατος, πνεύμων οικονομίας και νοικουρασώνυμης. Είς αύτά, άμα προστεθή οικονομική άνεξαρτησία, θά είνε πού καλά, άλλα και τά άνω προσούπων και μέσα σ' αυτή τή φτωχεία θά μού ήσαν άρκετά.

Ε ί τ υ χ ή ζ γ ο μ ο :

Ένωνδο τήν εκτάρεωθεν τών συζύγων συναντησθησιν τών καθηκοντών των πρός δημιουργίαν τής οικογενειακής εύτυχης.

«Άγαπη τελείω μεταξύ άνδρογύνου, έστω και άν είνε φωτώχοι. Δέν μπορούμε νάνεμα διλογία δι πρόσφερει ή ζωή και με τά διποια σύμμοιχος να κατορθώνη νά είνε εύτυχες, ύποδοθουμένον δικαίης έπιδοσης στήν άστινι από τό κορώφωμα τής εύτυχίας του, καθ' δισον δι προσορισμός του είνε ή διασιωνίσις τού άνθρωπινου γένους δια τής άποκτησεως άστον και ή τελεία εύτυχία του, διότι κατόπιν του γεγονότος τού προστίθεται εις τήν άγαπην του τό αισθήμα τής πατρότητος και μητρότητος.

Μετ' άγαπης πολλής

«Ε λ ά η Κ ο υ σ ι δ ο υ ».

Η δις Βίβια Κοφικιών μάζ γράφει :

«Αγαπητό μου «Μπουκέτο»,

Τά μάτια τής άγαπης δέν βλέπουν έλαττώματα. Σ τήν άγαπη διλαίσαντας ωράσια. Ό άνδρας πού θ' άγαπηση έντα κοριτσιού, γίνεται δι σύγγελος, γενναίος και υπερήφανος σάν ίπποτης, αισθητικός και εύγενης σάν ποιητής. Μέ πόση ποίησι ένας Άρμενιος λογοτέχνης, πού λησμονώ τό δυνομά του, ένας ώμορφο παραμύθι του πού έδημοστευε έδω και 5 χρόνια περιπού, μάζ έγραψε γιά τή μαγική αυτή έπιδρασης πού

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

Έχει έπάνω μας ή άγαπτη! Ένα πριγκηπόπουλο άσχημο, τυφλό και κωφάλαλο έγινε άγγελος, είδε και ώμιλησε στάματα της γυναίκας πού τό άγαπτος. Για μένα πού άγαπτο ο πας και γιά κάθε κορίτσι πού άγαπτει, Ιδανικός σύζυγος είνε ο άνδρας πού άγαπτο.

Β ί λ μ α Κ ο ρ i κ i κ l a v .

* * *

«Η δις Π. Α. Μ., (όδος Ηλιάτωνος — Πειραιώς), μάς άπαντα: «Άγαπτο «Μπουκέτο»,

Λαμπέαν και έγω την εύχαριστη εύκαιρια νά άπαντήσω στις έρωτήσεις σας. Ιδανικός σύζυγος είνε ή ξένοιαστος καθ' ολα, έκεινος πού σκέπτεται και άγαπτα μόνον έμενα. «Οσο για την έξωτερηκ του έμφαντοι, δέν με ένδιαφέρει, άρκει νά έχη το λεγόμενον «σαΐς-άπτη». Εύτυχισμένος γάμος είναι οι άνθρωποι που συμφωνούν οι χαρακτήρες των δύο συζύγων.

Μεθ' υποληφεως Π. Α. Μ.»

* * *

Η δις Α. Π. είλο δ ο ζ, (όδος Μάρκου Μπάτσαρη—Αθήνα), μάς γράψει:

«Άγαπτο «Μπουκέτο»,

Εις τό έρωτημά σου «Ποιος είνε ο ιδεώδης σύζυγος;», άπαντω:

«Η δική μου γνώμη είνε οτι δη ποιον άγαπτη σκανείς πραγματικά, άλλιθνά, έκεινος είνε ο ιδεώδης σύζυγος.»

* * *

Η δις Σ. ο φ ί α Μ α σ κ λ α β ά ν η, (όδος Σαχτούρη—Πειραιώς), μάς γράψει:

«Άγαπτο «Μπουκέτο»,

«Ο σύζυγος πού θά πάρω θέλω να μήν είνε πού θάρω ώμορφος, διότι ο άνδρας δεν χρειάζεται νά είνε πούλ ωραίος, άλλα νά έχη ψυχικά χαρίσματα, τά δησία νά τόν καθιστούν ένα ιδεώδη άνδρα. Δηλαδή νά είνε έργατηκός, καλός, μαλακός, νά είνε άξιος νά κυθερών το σπίτι του, νά άγαπτα μόνον έμενα, καθώς βέβαια θά τόν άγαπτα κι' έγώ. «Όταν ένας άνδρας έχη αυτά τά χαρίσματα, ήμπορει νά καταστή κι' ο γάμος εύτυχισμένος.»

«Τέλος, ο πού εύτυχισμένος γάμος, κατό τήν γνώμην μου, είνε έκεινος ο δησίας έρχεται από μια άμοισαία άγαπτη, δην ήμπορει νά έννοιηση η ένας τόν άλλον, όποτε έπερχεται και η συμφωνία χαρακτήρων.

«Μού φάνεται οτι άλλα αυτά άρκον, ώστε νά καταστή ο γάμος εύτυχης, νά διατηρηθή η πρώτη άγαπτη μέχρι τέλους γήρατος.

Με έκτιμησην
Σοφία Μασκλαβάνη.

Η μυρούλα δις "Α ν ν α Λ... (Αθήνα), μάς γράψει πολύ-πολύ χαροταύματα:

«Άγαπτημένο «Μπουκέτο»,

Με τη δειλιά μιᾶς μαθητριούλας όπως έγω, σάς άπαντω εις τό έρωτησεις σας:

«Φτωχή μικρούλα κι' έγω, δνειρεύομαι έναν σύντροφο πού θά με ξεκουράζη από τόν τόσο άνηφορικό δρόμο τής ζωής και πού θά μπορέση νά μού χαρίση τη χαρά, τήν εύτυχια, τή ζωή!»

Νά περιγράφη του:

«Χαρακτήρ εύθυμος, Κοινωνική θέσις μετρία. Χαρακτηριστικά προσώπου : Μελαχροίνός, μαύρος μαλλιάς, μάτια καστανά σκούπων, άναστημα μετρίο. Το κυριώτερον δημάρ δώλων είνε «έξω καρδιά» και άχι κατοσύφει!

«Άυτος για μένα είνε ο ιδανικός σύζυγος.

Τώρα σάς άπαντω και στήν δευτέρων άρωτήσιν σας «Ποιος ο πού εύτυχισμένος γάμος και διατί!»

«Λοιπόν ένας γάμος είνε εύτυχισμένος δταν προέθη έξ αιμούδαιοι αισθημάτων και δταν υπάρχη και ο «Γεώργιος Σταύρος!» Διότι στόν 20όν αιώνων δεν κυριαρχει πλέον το «έρως άνικατε μάχαν», άλλα τό «χρήμα άνικατε μάχαν».

Με σύγχρονη και έκτιμηση
"Αννα Λ."

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Νέες άπαντησεις.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΑΓΓΛΙΚΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

Ο ένας και ο άλλος:

— Λοιπόν, φίλε μου; Θα μπορέσης νά μού δανείσης έκεινη τή λίρα που σον ζητησα; Μήν, ξενάγες ότι ένας φίλος πρέπει νά βοηθή τόν άλλο.

— Ναι, τό ξέρω. «Άλλ」 άπορω γιατί θέλεις νά είσαι παντα έσσ.... ο άλλος :

— Η δαμαφορά :

— Τί θσαν ή Γοργόνες;

— «Α! Ήσαν τρείς άδειφες που έμοιαζαν σαν γυναίκες, μόνον ίσαν..... παντα.....κατά τι τρομερώτερες!..

* * *

Μεροκοι, «Αγγλοι τα τελείνεν στό Μαρόκο και μά μέρα γιρίζαν άπο μά έδρουν στά γηνο βουνά.

— Άξανη στό αποκοντάτη σου σταμάτησαν και ο διεμιγηνες κατέβη-

κε και τών είτε σοβαρά-σοβαρά:

— «Άπο δώ και πέρα, κύριο, ο δόρμος είνε διαβατός μόνο μέ μον-

λάρια. Λοιπόν, νά κυρίες και οι κύριοι πρέπει νά κατεύθουν άπο τ' αποκι-

νήτη και συνείσουν τό ταξίδι τους μέ τά πόδι!..

* * *

Ο γιατρός. — Λοιπόν, κυρία, θ-

πως είται. Θύ τρωτε λίγο ζαυτόν, μερικά μποτάτα και ω πάντε με-

ταλλάκ νερό. Άπτα είνε άρχετά.

— Ή λαμπαρά γη κυρία. — Γι-

ατρε, δια από τη παρένω... πρίν

η μετά τό φαγητό;

* * *

Στήν έκθεση:

— Εκείνη είνε. — Έμενα μού άρέ-

σην οι πάνως είκεινοι πού έχουν ι-

στορά:

— Εκείνη είνη. — Τότε άστρωλς θά

σάς άρεση τό πορτραίτο τής θείας

μου :

* * *

— Γιατί διέλυτε τόν άρρενωνα σου

μέ την Μαρία;

— Γιατί δ παταγώλος της λέει δού-

κις με βλέπει: «Φτανει πάνω γράμμα»;

— Και γιατί σε πειράζει αύτό; Μή-

πος οι άρρενωνες σου είνε κυριοι;

— Οζι. «Άλλα... δεν με λένε Γι-

ωργο!»

* * *

Στό χελός τόν γκρεμού :

— Άρει ει δ άτταζ: — Τό μέρος έ-

δω είνε πούλ έπωλεντον.

— Άρει ει δ άτταζ: — Τό ζέρω...

— Εδδο... πρωτογνώσια τή γυναίκα μου!

* * *

Μεταξήν συζύγων:

— Πρέπει: νά είσαι εύτυχης. «Αρ-

ιδούς! «Ένας σπαταλικός έχει άνα-

λογίες ότι οι παντρεμένοι ζυών περισ-

στέρο αύτοις έπωλεντος.

— Πιθανώς, άγαπτη μου, γιατί... έ

χρόνος τους φαίνεται άτελείωτος!

* * *

Στό σαλόνι:

— Ξέρετε, άγαπτη γυναίκα; Τόν πρό-

το σας συζύγου τόν έγγνωριζα. Είνε πο-

λέν λιπηρόν πού πέθυνε τόσο νέος!

— Τό ίδιο όχριδον πού λέει καθημερινός κι' ο νέος μου συζύγος!

* * *

Ο γιατρός. — «Οτως μού είτατε, άγαπτη γυναίκα, ο συζύγος

σας παραμάλει στόν ίππον του. Δέν είνε έτσι;

— Ή σεν υγιός είσαι. — Μάλιστα, γιατρέ.

— Ο γιατρός. — Δυστυχώς διώς δεν έχω παρασέρω νά τόν θερα-

πεντο...

— Η σεν υγιός. — Δέν τον δέδετε τούλαχιστον κανένα φάρμακον...

* * *

Στό δικαστήριο :

— Ό πρεσ δ ορος. — Δέν ντρέπεσαι, μάρτις! «Εζανες μά φε-

δη κατάθεση, άφων προγνωμένος ωροστήρες στή ζωή τόν πατέρα σου

και της μητέρας σου ότι δε της δήλη τήν άλληστα...»

— Ό μάρτιν. — Ω! κύριε πρόεδρε! «Ο δοκος μου δέν έχει και-

μά σημασία. Είμαι, βλέπεται.... παδί άγνωστον γονέων...»

* * *

— Ό έφευρος ίτης. — Αγαπτέ φίλε. «Αναζάληψα ένα μοτέρ ά-

θέρευσε.»

— Ό φίλες. — Σεθερώς; Τότε ή άφεντοςίσ σου θά κάνη κρότε!

